

NS Csatakiáltás

#188

11 / 2022 (133)

Tapasztalataim a A nemzetiszocialista földalatti mozgalom Németországban az 1970 -es években

Gerhard Lauck által

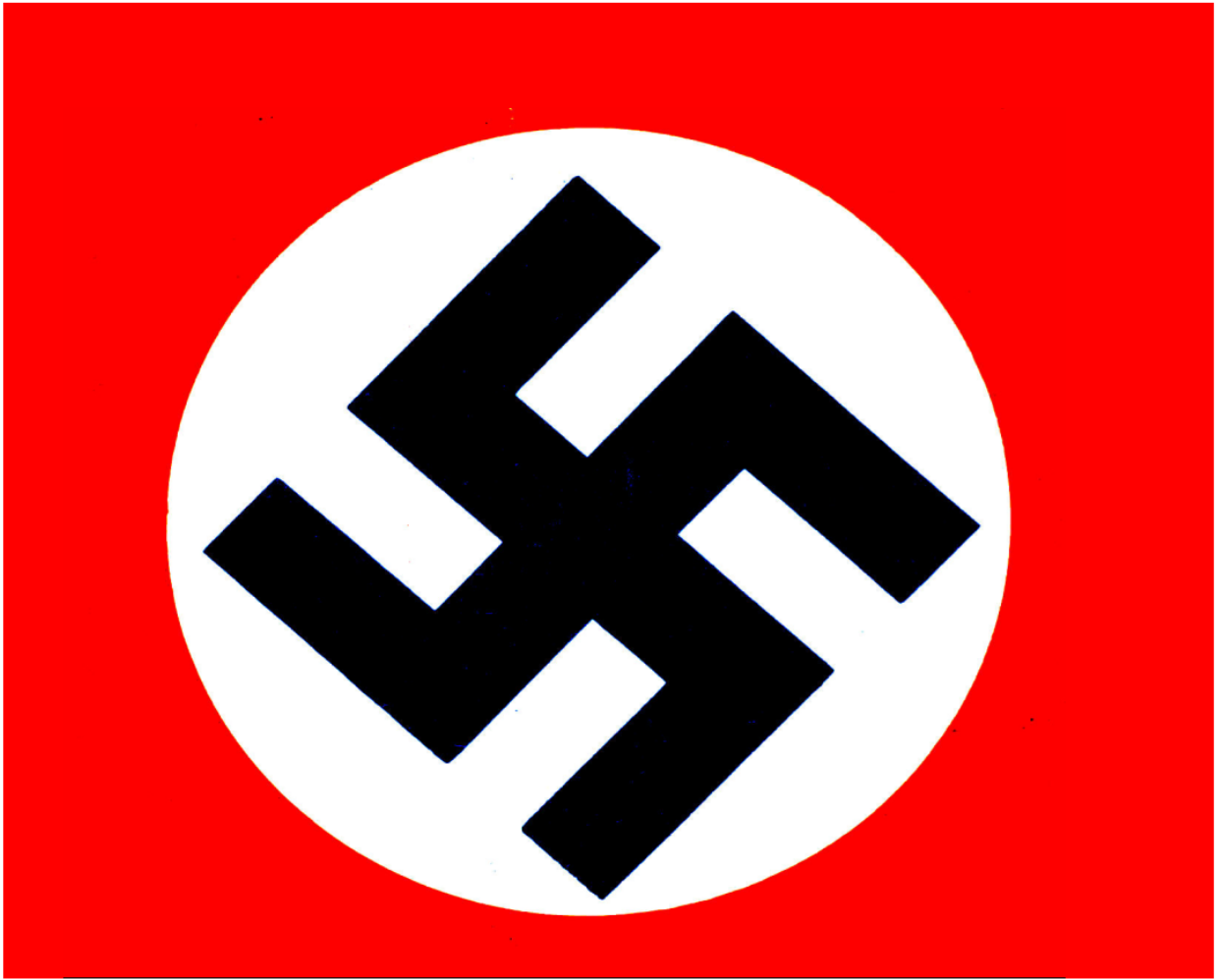
I. rész: Felkészülés a frontlátogatásra

Először is, ne mondja el senkinek, hogy utazást tervez.

Másodszor, jegyezzen meg minden nevet és címet. Túl veszélyes leírni őket. A lista az ellenség kezébe kerülhet. (A telefonszámok nem szükségesek, mert a telefonokat lehallgathatják.)

Harmadszor, csomagoljon keveset. Egy bőrönd a ruháknak. Egy aktatáska a többihez. A poggyász elveszhet az utazás során. (Ez valóban többször is megtörtént velem.) Vagy szándékosan elhagyják, hogy gyorsabban elmenekülhessenek! (Ez többször is *majdnem* megtörtént velem.)

Öltönykabát extra zsebekért. Ossa el a készpénzt több zsebben. Öltönykabát és nadrág. És pénzes öv.

Ausländer

RAUS !

**NSDAP/AO : Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.info**

II. rész: Első kapcsolatfelvétel

Repüljön egy másik európai országba. Gyorsan lépje át a határt Németországba. Látogasson el bejelentés nélkül a kapcsolattartókhoz. Egyszerűen kopogtasson be este vagy hétfvégén. (Jó esély van rá, hogy otthon lesznek.)

Az ajtó kinyílik. Az előttem álló személy arcán meglepődött tekintet jelenik meg.

"Gerhard, nem is tudtam, hogy Németországban vagy!"

"Igen, ez a lényeg."

Az elvtárs felesége elkészíti az ételt.

Jó barátok leszünk. Ez a családját is magában foglalja. És a háziállatai.

Egy egyszerű kódot dolgozunk ki. Csak kettőnknek. Senki másnak. És ezért csak néhány kulcsfogalomra korlátozódik. Mint például a kódnevek és a lehetséges találkozóhelyek. Mert nekem *sok különböző kódot* kell megjegyezmem. (A magánviccek nagyon hasznosak erre a célra.)

Másnap kora reggelig beszélgetünk. Csak néhány órát alszunk. Aztán az elvtárs elmegy dolgozni. Én pedig indulok a következő találkozóra.

Az első néhány nap különösen intenzív. A lehető legtöbbet akarom elvégezni. Mielőtt a politikai rendőrség észreveszi, hogy az országban vagyok.

Hetek vagy akár hónapok telnek el. Aztán elhagyom Németországot.

Hacsak nem kapok olyan meghívást, amit egyszerűen nem tudok visszautasítani. És bejelentkezem egy luxusszállodába. Az állam vendégeként.

III. rész: Első látogatás a hazában

1972 szeptembere.

A New York-i repülőtéren vagyok. Hirtelen egy híreket hallok: Az izraeli olimpiai csapatot megölték! (Természetesen sajnálom a palesztinokat.)

Másnap érkezem először Európába. A vasútállomáson hallom, hogy valaki a nevemet kiáltja. Megfordulok, és meglátok egy vonzó fiatal diáklányt, akit még a

főiskolán ismertem. (Nem a bibliai értelemben.)

Az első elvtárs, akivel első utamon Németországban találkozom, egy idős SA-s férfi. A kommunista zónából menekült, amikor meghallotta, hogy a kommunisták *harmadszor is* jönnek, hogy letartóztassák.

Az első este sétálunk egy vidéki ösvényen. Lehajolok. Felkapok egy marék földet az őshazából. És megcsókolom.

Bevallom, nem jó az íze. Nem számít. Ez egy szimbolikus gesztus. Szívből jövő.

A házához visszafelé menet rámutat egy vízmosásra. Azt a területet el kell kerülnünk. Vaddisznó!

Ősi parasztháza szerény. Külső ház. Az egyetlen fűtést a konyhai kályha biztosítja.

Amikor leülünk az első étkezéshez, büszkén mutat a tányérokra és az evőeszközökön lévő horogkeresztekre. Harmadik Birodalmi eredetiek!

Később egy eredeti, kézzel varrott SA karszalagot ad nekem. Ez lesz az egyik legkedvesebb holmim. A családi Bibliánkkal együtt. És az eredeti német MEIN KAMPF, amelyet egy amerikai bajtársamtól kaptam. (Egy New York-i használt könyvesboltban vásárolta 10 dollárért).

A következő hetekben meglátogatom a Németországban szétszórtnan élő elvtársakat.

Amikor megtudjuk, hogy egy elvtársat letartóztattak, újabb nagy utazást teszek, hogy tájékoztassam az elvtársakat. (Nem bízunk a telefonokban.) Ezen az úton aggódom, hogy letartóztatnak. De ez nem történik meg. Befejezem ezt a feladatot, és biztonságban visszatérek az USA-ba.

IV. rész: Saját tapasztalataim

Bekopogok a lakás ajtaján. Egy sötét hajú férfi nyitja ki. Elmosolyodik. A vállamra teszi a kezét. És megcsókolja a csekkemet.

Felkiáltok: "Még jó, hogy tudom, hogy francia vagy. Különben orrba vágnálak!"

Mindketten nevetünk.

Aztán találkozom a feleségével. És a macskával. (A macska később ellop egy pár zoknit a bőröndömből. A következő látogatásom alkalmával visszakapja.)

A francia Waffen-SS Charlemagne hadosztályának veteránja a berlini csatában harcolt. Sok érdekes története van!

A háború után csatlakozott a francia idegenlégióhoz. Algériában harcolt. Csatlakozott az OAS felkeléshez. Németországba menekült.

Csörög a telefon. Felveszi. Rövid beszélgetés.

Elmagyarázza: "Ez egy elvtárs volt. Jön a rendőrség. Van időnk befejezni ezt a

pohár bort. De aztán el kell mennünk."

Mi ezt tesszük. Aztán elsétálunk egy közeli kocsmába. Ez egy másik elvtársé. Ott töltünk néhány órát. Beszélgetésünk megdöbbeníti a másik vendéget. De senki sem hívja a rendőrséget.

Egy másik alkalommal egy kis darabos lapot nyújt át nekem. Néhány szokatlan szimbólum van rajta. Azt mondja, hogy tartsam meg. De nem magyarázza el a jelentőségét. Én pedig nem kérdezem.

Nagy megtiszteltetés! Meghívtak a legendás Stuka-ász, Hans-Ulrich Rudelezzredes otthonába. (Fél évszázaddal később még mindig emlékszem a címre.)

Rudel több mint 2000 harci bevetést repült. 500-600 tankot semmisített meg. Elsüllyesztett egy csatahajót és egy cirkálót. A második világháború legtöbb kitüntetését kapott német katonája volt. (Hitler külön kitüntetését terveztetett csak neki.)

Rudel a háború után is hűséges nemzetiszocialista maradt.

Amikor belépek az otthonába, látom a kitüntéseit a falon lévő vitrinben.

A kisfia malacháton akar lovagolni. Örömmel adok neki egyet.

Ez a Tarzan-rajongó ellopja a tollamat, és egy hörcsögkretrebe rejti. De az anyja megtalálja és visszaadja nekem.

Miközben Rudel és én egy hegyi ösvényen sétálunk, megkérdezi, hogy félek-e a magasságtól. Zavarba ejt ez a kérdés. Aztán oldalra nézek. És meglátok egy meredek sziklát, közvetlenül a bokrok mögött!

Azt mondja, néha azt kívánja, bárcsak ferde szemei lennének. Mert a japánok jobban tisztelik a katonáikat.

Rudel és én egyetértünk abban, hogy Hitler túl humánus volt. Ő megjegyzi: "Különben megnyertük volna a háborút."

A házában teázunk a feleségével és az anyósával. Mind hűséges nemzetiszocialisták!

Otto Riehs átnyújtja nekem a DER LANDSER magazin egy példányát. Ebben a számban leírják, hogyan lett azon kevés sorkatonák egyike, akik a Vaskereszt Lovagkeresztjével tüntették ki.

Egyedül. Megsebesülve. Egy sérült páncéltörő ágyút vezet. Tíz orosz tankot semmisített meg.

Most taxisofőr. Van egy háziállata, egy boa constrictor. És aktívan részt vesz a nemzetiszocialista mozgalomban.

Rövid beszédet mondok egy találkozón, amelyen több európai ország nacionalistái vesznek részt.

A véletlen úgy hozta, hogy utána egy nagy sörözőben találkozom más résztvevőkkel. Egyikük a háború utáni német Luftwaffénál szolgál. (A következő néhány évben minden alkalommal, amikor az egysége az USA-ban gyakorol, adományt küld nekünk).

Többen, köztük néhány spanyol, a Feldherrnhalle felé sétálunk. Pontosan ott állunk, ahol egykor az 1923. november 9-i mártírok emléktáblája állt. Hitler-köszöntésre emeljük fel a karunkat. És elénekeljük a Horst Wessel Liedet.

Az arra járó emberek mosolyognak.

Három elvtárs szeretne énekelni egy dalt. De mindegyikük más szöveget ismer. Az öreg rohamosztagos a nemzetiszocialista szöveget ismeri. A kommunista zónából elmenekült elvtárs a Volksarmee szövegét ismeri. Én a Bundeswehr szövegét ismerem. (Egy lemezborító hátulján lévő szöveget jegyeztem meg.)

Egy elvtársammal a konyhaasztalánál ülünk. Megszólal a csengő. Elmegy az ajtóhoz, és egy barátjával tér vissza. Hárman ülünk az asztal körül. Az elvtársam bemutat minket egymásnak.

"Gerhard, ő itt a barátom, X. Ő a rendőrfőnök."

"X, ez Gerhard Laucké. Ő az NSDAP/AO vezetője."

Meglepett és megdöbbenett. "X" ugyanilyen meglepett.

"X" felugrik.

És kezet ráz velem!

Szórakozás a horogkereszt alatt

A nemzetiszocialista aktivizmusnak is vannak könnyedebb pillanatai! Íme egy részlet Gerhard Lauck "Szórakozás a horogkereszt alatt" című könyvecskéjéből.

St. Louisban voltam, ahol meglátogattam a helyi elvtársakat. Az utcán sétálva társam rámutatott egy újságosbódéra, amelyet "egy öreg kommunista zsidó" üzemeltetett.

Közelebb érve láttam, hogy a kommunista párt újságja nyíltan ki van téve. Megkérdeztem tőle: "Maga kommunista?". Azt válaszolta: "Antifasiszta vagyok".

"Nos, látom, hogy a *kommunista* újságot árulod. A *nemzetiszocialista* újságot is árulja?" (Természetesen nem árulta.)

A szemébe néztem, mosolyogtam, és azt mondtam: "Találkozunk a kemencéknél!".

Ahogy a barátommal megfordultunk és nevetve elsétáltunk, az "antifasiszta" sikolyai még egy darabig hallatszottak.

* * * * *

Kopogtak az ajtón. Amikor kinyitottam, két férfi találtam, akiket tencséses kabátba öltöztettek. FBI-ügynökként mutatkoztak be, és felmutatták a jelvényüket. Nos, egy ideje már számítottam az FBI látogatására... de nem ezen a bizonyos reggelen.

Amikor egy elvtársamról kezdtek kérdezősködni, egyszerűen azt mondtam: "I kann kein Englisch". ("Nem beszélek angolul.")

De nem működött. Az egyik válaszolt: "Das macht nichts aus. Ich kann Deutsch." ("Nem számít. Tudok németül beszélni.")

A következő beszélgetésben azt a benyomást keltettem, hogy a nevem "Otto Schmierkäse", és azt hittem, hogy a szóban forgó férfi a "Franz Eher Verlag"-nak [a *Mein Kampf* német kiadójának] dolgozik. Természetesen nem tudtam a keresett ember címét.

Amint elmentek, felvettem egy kabátot, és elindultam a legközelebbi telefonfülke felé. Véletlenül megkerülték a háztömböt, és látták, hogy megyek. Senki sem integetett.

Most jön a legrosszabb rész. Két csinos fiatal lány, akik ugyanazon a járdán sétáltak, rám mosolygott. A pulzusom felgyorsult a gondolatra, hogy megismerkedtem velük. Sajnos kötelességemnek éreztem, hogy a lehető leggyorsabban eljussak a (több háztömbnyire lévő) nyilvános telefonfülkéhez. Így a lányok

elmenekültek. A fenébe!

Amikor visszatértem, a szomszéd fiú mosolygott, felemelte a karját tisztelegésre,
és hangos *Heil Hitlerrel* üdvözölt!

Vajon *honnan* tudta meg?

NSDAP/AO
NS KAMPFRUF
 KAMPFGRUPPE DER NATIONALSOZIALISTISCHEN
 ARBEITERPARTEI AUSLANDS - UND AUFBAUORGANISATION
 November 1944   29. April 2013 (132)

Der Kampf geht weiter !

Hilf! Aden nach die Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung wieder als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!
 Aden nach von Unwissenheit, Verleumdung, Verfolgung und Verdrängung haben nicht zugegen, das Kern der gesamten Idee unseres heilig geliebten Führers Adolf Hitler zu entwickeln.

Alle Nationalsozialisten sind ewiggetreue Schüler und Kampfgesellen des Führers an Schicksal im Kampf um die Erlösung unserer weißen Völker.
 Die Bewegung ist zwar stiller geworden, aber die Gefahr des hochgradigen Völlerei ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.
 Die unersättliche Gier der Juden, die Völkermord - gegen alle weißen Völker (?) - zu begangen, kann nicht auf Erwerb, Überleben und Fortschritt beschränkt werden.
 Ob "legal" oder "illegal", ob im Waldweg oder im Straßenkampf, wir sind Propagandakämpfer, harte Arbeiter auf einem Schlachtfeld anderer Art. Jeder Nationalsozialist ist ein Kämpfer!
 Adolf Hitler
 Gerhard Lusch

ÚJ REND
www.nsdapao.org
 #1005   19.06.2022 (132)
 NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Frontjelentés
Interjú Mollyval
 Harmadik rész

NSK: A jelenlegi projektjeid nyilvánvalóan filozófiai és művészeti vonatkozásúak.

Kérem, írja le, hogyan vélekedik az ilyen témáknak a politikában betöltött hatásáról.

Molly: Adolf Hitlerre és az Emberiség Hadseregére (www.movingintelligence.com/truth.htm) koncentrálok. Most 21 oldalal tartok, és még nagyon sok tennivalóm van. A második világháború tanulmányozása az információk abszolút aknamezejéje. Az ember információt keres egy dologról, és talál meg két dolgot, amit kutatni kell. Kicsit olyan érzés, mintha régezz lennél, aki feltárja az eltemetett múltat. Egy olyan múltat, amelyet inkább nem szeretnénk felzárni hozzá. Innét az internetek

the **NEW ORDER**

Number 179 (132)   Founded 1978   April 26, 2022 (132)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware consciences and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological side death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, eugenics direction, and neo-racism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Adolf Hitler
 Gerhard Lusch

Az NSDAP/AO a világ legnagyobb Nemzetiszocialista propagandaszállító!

Nyomtatott és online folyóiratok sok nyelven

Könyvek százai sok nyelven

Webhelyek százai sok nyelven

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO   nsdapao.info